

Ilykkes i to Aar, tør jeg naturligvis ikke udtale mig om — at fjerne den Plage, som vor Kreaturbestand hidtil har lidt under. Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. J. P. Jensens Udtalelser vil jeg gerne sige, at jeg er naturligvis ikke sagkyndig paa dette Omraade med Hensyn til, hvorvidt man kan inficere Dyrene ved den Staalklemme, der benyttes til at trække Larven ud. Men gennem flere Aar har jeg gjort Forsøg med en saadan, og det er aldrig passeret mig, at et Dyr er kommet til at fejle noget. Man skal naturligvis tage Larven, naar den har naaet en vis Grad af Modenhed. Hinden, der omgiver den, er da tilstrækkelig stærk til, at den kan holde, saa Larven kan trækkes ud, naar man med to Fingre klemmer den op mod Hullet. Den Operation er meget let at foretage. Jeg tror ikke, at man risikerer noget.

Pinstrup: Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen ikke vil tiltræde min Betragtning. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det vil gaa saaledes, at naar den paagældende Mand kommer ud og skal se efter, om Larverne er trukket ud, er det ikke gjort. Og jeg er ogsaa ganske overbevist om, at det kun er i forsvindende faa Tilfælde, at man anskaffer et saadant Apparat og faar gjort det, som her forlanges. Det vil ikke i højere Grad ske i Aar end i tidligere Aar. Og saa kommer Eftersynet, og da skal det ske paa Ejerens Bekostning. Det er en utiltalende Fremgangsmaade, som jeg ikke anser for heldig. Lad Kommunerne antage en Mand, der gaar rundt fra det ene Sted til det andet, og lad ham foretage denne Udtrækning. Folk vil finde, at det er rimeligt, og det kan jo ogsaa gøres for en ren Bagatel pr. Kreatur. Det er ikke et Beløb, man vil regne med, man vil finde det ganske i sin Orden. Men kommer denne Mand den ene Gang og siger: Du har ikke faaet det gjort, og der næste Gang ogsaa er noget i Vejen, skal Ejeren betale til Kommunen, hvad det koster. Og det vil vække Utilfredshed.

J. P. Jensen: Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg sige, at det er ikke umuligt, at en Kombination af hans Tanke og den i Lovforslaget indeholdte Ordning vilde være heldig. Det, det gælder om, er jo at faa Landmændene til at udføre disse Foranstaltninger. Hvis man overlader Ejeren af Dyret at udtrække de Larver, han kan faa fat paa, har man deri den bedste Garanti for, at han kommer netop paa det Tidspunkt, hvor Larven kan tages ud. Men trods det, at Tidspunktet er det bedste,

kan det dog ske, at en Larve gaar i Stykker for en; det har jeg set i de hundrede Tilfælde, og saa skulde man have en Vejledning. Men naar Ejerne ikke har været tilstrækkeligt interesserede eller tilstrækkeligt nøjagtige i at gennemføre disse Foranstaltninger, kan det være meget godt, at denne Eftersynsmand, som man skal have alligevel, er udrustet med de nødvendige Instrumenter, saa at han, naar han kommer til et Sted, hvor Ejeren ikke selv har gjort det, kan udføre Arbejdet. Paa den Maade fik man forenet begge Fremgangsmaader, og jeg tror ikke, det vil være til Skade for Sagens Gennemførelse i Praksis. Larvens Styrkeforhold skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det vil jo udforme sig i Praksis.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Maa jeg allerførst takke de ærede Ordførere for den velvillige Maade, hvorpaa de har modtaget dette lille Lovforslag. Og jeg maa maaske tilføje en Tak for, at de har behandlet Sagen saa alvorligt og sagligt, som Tilfældet har været. Thi jeg er ikke i Tvivl om, at Lovforslaget er af den Slags, at der, naar det, som jeg haaber, bliver vedtaget af Rigsdagen og skal gennemføres ude i Landet, vil blive sagt mange muntre Ting om det. Men jeg finder for øvrigt ikke, at det er en daarlig Side ved denne Sag, at man i disse bedrøvelige Tider kan give Folk noget at more sig over, samtidig med at man virkelig gennemfører noget godt. Det skal man ikke være ked af. Hovedsagen er, at man vil forstaa, at det virkelig drejer sig om en Realitet, og at det er en Opgave, der trænger til positiv Løsning. Saa gør det ikke noget, om man maaske skrider til denne Løsning med et Smil.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. J. P. Jensen, mindede om, at Forslag i denne Retning tidligere havde været fremsat fra socialdemokratisk Side af det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen. Det er ogsaa rigtigt. Og jeg er glad for, at vi kan regne med Socialdemokratiets værdifulde Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Naar den ærede Ordfører tillige nævnte, at der i det omtalte Forslag ogsaa var Forslag til Bekæmpelse af Ukrudt, vil jeg dertil sige, at ihvorvel jeg anser Ukrudt for at være mere skadeligt og for at foraarsage meget større Tab for Landbruget end det Skadedyr, der her er Tale om, vedkender jeg mig den Opfattelse, at jeg ikke tror, at vi kommer Ukrudtet til Livs ved Lovgivningsbestemmelser. Det maa ske ad Frivillighedens Vej og ved, at hver enkelt faar Interesse for Sagen og bliver oplyst om,